C U R T E A D E A P E L N O R D

Dosarul nr. 1r-412/2025 Judecătoria Ungheni
1-25042085-03-1r-13052025 Judecător: Ion Ghizdari

D E C I Z I E
În Numele Legii

24 martie 2026 mun. Bălți

Colegiul Penal al Curţii de Apel Nord

Având în componența sa:
Președinte de complet, judecător: Ion Talpa
Judecătorii: Cristina Prisacari și Ecaterina Arseni

a judecat, în ordine de recurs, recursul avocatului Alexandru Lungu în interesele inculpatului Plahin Pavel, declarat împotriva ***sentinței Judecătoriei Ungheni din 16 aprilie 2025*** în cauza penală privind condamnarea lui:

Plahin Pavel *****, c/p *****, născut la data de ***** în satul *****, domiciliat în satul *****, cetățean al Republicii Moldova, fără loc permanent de muncă, nesupus militar, în relații de concubinaj, are cinci copii minori la întreținere, studii medii, fără grad de dizabilitate, nu deține titluri speciale, grade de calificare sau distincții de stat, posedă limba de stat, a fost reținut la data de 17 decembrie 2024 și s-a aflat în stare de arest preventiv până la data de 16 aprilie 2025, anterior condamnat:

- prin sentința Judecătoriei Ungheni nr. 1-184/2014 din data de 24 iulie 2014, a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (2) lit. e) Cod penal, fiindu-i aplicată o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani, în temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei a fost suspendată condiționat cu stabilirea unei perioade de probațiune de 2 ani;

- prin sentința Judecătoriei Ungheni nr. 1-130/2021 din 03 august 2021, a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 201^1 alin. (l) lit. b) Cod penal, fiindu-i aplicată o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 120 ore;

- prin sentința Judecătoriei Ungheni nr. 1-214/2024 din data de 17 iunie 2024, a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 320[1] Cod penal, fiindu-i aplicată o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 150 ore;

- prin sentința Judecătoriei Ungheni nr. 1-414/2024 din data de 11 noiembrie 2024, a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 201[1] alin. (2) lit. a) și a[1]) Cod penal, fiindu-i aplicată o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani, iar în temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei a fost suspendată condiționat cu stabilirea unei perioade de probațiune de 3 ani, fiind obligat să presteze muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 100 ore;

în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 201[1] alin. (2) lit. a) Cod penal,

Cauza s-a examinat în conformitate cu prevederile art. 364[1] Cod de procedură penală şi s-a aflat în procedură de examinare:

În instanța de fond: 28.03.2025 - 16.04.2025;

În instanța de recurs: 05.02.2026 - 24.03.2026;

La 13 mai 2025, prezenta cauză a fost repartizată aleatoriu ex-judecătoarei Oxana Mironov ce facea parte din completul de judecători, Ion Talpa (președintele completului) și Ecaterina Arseni.

Prin încheierea Președintelui Curți de Apel Nord din 03 februarie 2026, s-a dispus redistribuirea prin intermediul PIGD, cu respectarea principiului distribuirii aleatorii, apelul avocatului Alexandru Lungu în interesele inculpatului Plahin Pavel, declarat împotriva ***sentinței Judecătoriei Ungheni din 16 aprilie 2025*** adoptată în limitele cauzei penale de învinuire a lui Plahin Pavel în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 201[1] alin.(2) lit. a) Cod penal, unui alt complet de judecată din cadrul Colegiului penal al Curții de Apel Nord sau judecătorilor supleanți.

La 05 februarie 2026, prezenta cauză a fost repartizată aleatoriu judecătorului Cristina Prisacari ce face parte din completul de judecători, Ion Talpa (președintele completului) și Ecaterina Arseni.

Procedura de citare legală executată.

După expunerea esenței cauzei de către judecătorul raportor, ținând cont de argumentele recursului, materialele cauzei, pentru expunere asupra recursului, Colegiul penal,

C O N S T A T Ă :

Soluția și argumentele instanței de fond:

Prin sentinţa Judecătoriei Ungheni din 16 aprilie 2025, inculpatul Plahin Pavel a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 201[1] alin. (2) lit. a) Cod penal şi în temeiul acestei Legi i-a fost stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe termen de 2 (doi) ani.

În temeiul art. 85 alin. (1) Cod penal, pentru cumul de sentințe, la pedeapsa aplicată prin prezenta sentință s-a adaugat parțial partea neexecutată din pedeapsa stabilită prin sentința Judecătoriei Ungheni nr. 1-414/2024 din data de 11 noiembrie 2024, sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani, și i s-a stabilit lui Plahin Pavel o pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani și 6 (șase) luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Termenul de executare a pedepsei s-a calculat începând cu data de 16 aprilie 2025.

În termenul pedepsei s-a computat perioada aflării lui Plahin Pavel în stare de reţinere şi de arestare preventivă de la data de 17 decembrie 2024 până la data de 16 aprilie 2025.

Măsura preventivă - arestarea preventivă, s-a menţinut în privinţa lui Plahin Pavel până când sentinţa va deveni definitivă.

A fost soluționată chestiunea mijloacelor de probă și a corpurilor delicte.

S-a încasat din contul lui Plahin Pavel în beneficiul Statului suma de 640 (șase sute patruzeci) lei, cu titlu de cheltuieli judiciare.

Pentru a pronunţa sentinţa, prima instanță a constatat că, Plahin Pavel în perioada anului 2020 până la 10 decembrie 2024, locuind împreună cu concubina sa Cuibaru Evghenia și părinții acesteia Petlii Elena și Petlii Anatolie, în s. Morenii Noi, r-l Ungheni, care conform art. 133[1] lit. a) Cod penal sunt membri de familie, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor şi dorind în mod conştient survenirea acestora, acţionând cu intenţie directă îndreptată spre atingerea scopului său, sistematic, în timp ce se afla sub influența băuturilor alcoolice, a manifestat un comportament agresiv faţă de părinții concubinei, Petlii Elena și Petlii Anatolie, exprimat prin abuz fizic şi psihologic, sub formă de maltratări, ofensări, injurii, insultări, intimidare în scop de impunere a voinţei, provocând părții vătămate Petlii Elena, conform raportului de evaluare psihologică nr. 66/25 din data de 05 martie 2025, consecințe de ordin psihologic și anume sentiment acut de frică pentru securitatea sa, iar părții vătămate Petlii Anatolie i-a cauzat stări de tensiune și teamă.

Nemijlocit, la data de 10 decembrie 2024, aproximativ la orele 21:00, aflându-se la domiciliul său din s. Morenii Noi, r-l Ungheni și fiind sub influența băuturilor alcoolice, a inițiat un conflict verbal cu concubina sa Cuibaru Evghenia și cu părinții concubinei, Petlii Elena și Petlii Anatolie, adresându-le cuvinte necenzurate și amenințându-i cu răfuiala fizică, în rezultat fiind apelat serviciul de

urgență 112, și la fața locului s-au deplasat angajații poliție, care au documentat cazul.

În continuare, aproximativ la orele 23:55, Plahin Pavel *****, revenind la domiciliul, a continuat acțiunile sale agresive față de concubina Cuibaru Evghenia și mama acesteia, Petlii Elena, adresându-le cuvinte injurioase, insultătoare și amenințându-le cu un cuțit că le omoară, provocând părților vătămate Cuibaru Evghenia, Petlii Elena și Petlii Anatolie stări de frică și tensiune interioară.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, Plahin Pavel a comis infracțiunea prevăzută de art. 201^1 alin. (2) lit. a) Cod penal – violență în familie, adică *acţiunea intenţionată comisă de un membru al familiei în privinţa altui membru al familiei, manifestată prin intimidare în scop de impunere a voinţei sale şi a controlului personal asupra victimei, săvârşite asupra a mai multor membri ai familiei.*

Solicitările recurentului:

Nefiind de acord cu sentinţa Judecătoriei Ungheni din 16 aprilie 2025, avocatul Alexandru Lungu în interesele inculpatului Plahin Pavel a atacat-o cu recurs, solicitând admiterea recursului, casarea parțială a sentinţei recurate în latura pedepsei cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatului să-i fie stabilită pedeapsă mai blândă, în special asupra modului de executare a acesteia de a fi stabilită pedeapsa prisma prevederilor art. 90 sau 90^1 Cod penal.

În motivarea cerințelor formulate, apărarea a invocat că pedeapsa penală sub formă de închisoare cu executare reală este prea aspră, urmând c inculpatului să-i fie aplicată pedeapsa conform prevederilor art. 90 sau 90^1 Cod penal în condițiile în care nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa penală cu executare reală mai cu seamă că normele menționate nu stabilesc careva interdicții în acest sens.

Cu privire la circumstanțele personale ale inculpatului Plahin Pavel, apărarea a comunicat instanței că acesta are la întreținere cinci copii minori, partea vătămată Cuibaru Evghenia – partenerul de viață al inculpatului - este însărcinată cu al șaselea copil, astfel dacă ar fi privat de libertate, întreaga povară de întreținere a copiilor ar reveni doar asupra acesteia, ceea ce ar crea o situație socială extrem de gravă.

Invocă în recursul depus că inculpatul manifestă o atitudine sinceră de căință și dorința de a se reintegra social, contribuind efectiv la susținerea familiei şi la educarea propriilor copii – circumstanțe care privite în ansamblu, ar permite instanței aplicarea față de inculpat a unei pedepse mai blânde.

Acte de procedură:

La 13 februarie 2026, prin încheierea Curții de Apel Nord, prin prisma art. 447 alin. (1) Cod de procedură penală, s-a comunicat participanților la proces că, recursul se judecă fără prezenţa părţilor la proces, totodată în vederea examinării

cauzei sub toate aspectele procedurale, prin esența art. 447 alin. (2) Cod de procedură penală, s-a comunicat subiecților vizați în speță posibilitatea de a depune referință asupra recursului formulat împotriva sentinței Judecătoriei Ungheni din 16 aprilie 2025.

Astfel, la data de 23 martie 2026 în adresa Colegiului penal al Curții de Apel Nord a parvenit referința depusă de procurorul în cadrul Procuraturii de Circumscripție Nord, Inga Pascari prin care a solicitat respingerea recursului formulat de apărătorul Lungu Alexandru ca nefondat, cu menținerea fără modificări a soluției primei instanțe.

Aprecierea instanței:

Verificând argumentele recursului în raport cu materialele cauzei şi prevederile legii, ținând cont aspectele de fapt și drept, Colegiul a ajuns la concluzia că, recursul urmează a fi respins din următoarele considerente:

Colegiul penal notează că, în conformitate cu art. 437 alin. (1) pct. 1^4) Cod de procedură penală, *pot fi atacate cu recurs sentințele pronunțate în procedura pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală*.

Potrivit art. 364^1 alin. (10) și (11) Cod de procedură penală, *sentința adoptată în condițiile prezentului articol poate fi atacată cu recurs, invocându-se doar erorile procesuale şi măsura de pedeapsă stabilită.*

Recursul se judecă de către instanța ierarhic superioară în conformitate cu prevederile art. 447 şi 448.

Conform art. 448 Cod de procedură penală, *judecând recursul, instanța verifică legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei şi a oricăror documente noi prezentate în instanța de recurs. Instanța de recurs este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în recurs*.

Potrivit art. 449 alin. (1) pct. 1) lit. a) Cod de procedură penală, *judecând recursul, instanța adoptă una din următoarele decizii: respinge recursul, menținând hotărârea atacată, dacă recursul este nefondat.*

În fortificarea acestei soluții Colegiul reține că, prezenta cauză a fost judecată de instanța de fond în temeiul art. 364^1 Cod de procedură penală, adică în baza probelor administrate la faza urmăririi penale, acceptate de inculpat, în corespundere cu alin. (3) a normei vizate prin cererea depusă până la începerea cercetării judecătorești, potrivit căreia ultimul a recunoscut în totalitate faptele indicate în rechizitoriu.

Respectiv, chestionându-l pe inculpat sub jurământ în ce privește recunoașterea bazei probante administrate pe caz și a faptelor reținute în rechizitoriu, instanța de fond, în corespundere cu art. 364^1 alin. (4) Cod de procedură penală prin încheiere protocolară i-a admis cererea pe motiv că din probele administrate rezultă că faptele sunt stabilite, iar în cauză sunt suficiente date cu privire la personalitatea sa, ce ar permite stabilirea corectă a pedepsei

penale, după care a recurs la interogarea inculpatului potrivit regulilor de audiere a martorului, efectuând cercetarea nemijlocită a bazei probante administrate pe caz, cu expunerea ei detaliată în conținutul procesului-verbal al ședinței de judecată și în sentința adoptată.

Atât la faza urmăririi penale, cât și în instanța de fond inculpatul Plahin Pavel a recunoscut fapta săvârșită, depunând sub jurământ declarații consecvente referitor la cele comise, acestea coroborând întru tot cu restul probelor administrate pe caz.

Colegiul penal constată că, instanța de fond a stabilit corect starea de fapt și de drept, ce corespunde probelor din dosar, care au fost apreciate corect, încadrând just acțiunile inculpatului Plahin Pavel în baza dispozițiilor art. 201^1 alin. (2) lit. a) Cod penal.

Concluzia descrisă se confirmă prin probe pertinente și concludente care au fost cercetate de instanța de fond și care în ansamblul lor, din punctul de vedere al coroborării, dovedesc cu certitudine vinovăția inculpatului de săvârșirea infracțiunii incriminate.

Colegiul consideră că instanța de fond a adoptat o sentință legală şi întemeiată, apreciind fiecare probă din punctul de vedere al pertinenței, concludenții, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punctul de vedere al coroborării lor, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală.

Potrivit textului recursului înaintat rezultă că, avocatul Alexandru Lungu în interesele inculpatului Plahin Pavel contestă sentința în partea individualizării pedepsei penale, solicitând în acest sens aplicarea în privința inculpatului a unei pedepse mai blânde, inclusiv asupra modului de executare a pedepsei prin prisma art. 90 sau art. 90^1 Cod penal.

În analiza legalității și temeiniciei individualizării pedepsei penale aplicate inculpatului, instanța de recurs reține că soluția primei instanțe este corectă, fiind rezultatul unei evaluări complete și echilibrate a tuturor circumstanțelor cauzei, atât sub aspectul gravității faptelor comise, cât și al personalității infractorului.

Astfel, în conformitate cu prevederile art. 7 alin. (1) Cod penal, la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul şi gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat şi de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

Potrivit art. 61 alin. (1) Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricții drepturilor lor.

Potrivit alin. (2) al aceleiași dispoziții legale, pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum şi prevenirea

săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cît şi a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Potrivit art. 75 alin. (1) Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod şi în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condițiile de viață ale familiei acestuia. Potrivit alin. (2) al aceleiași dispoziții legale, o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Mai mult, urmează a fi reținut că din dispozițiile art. 75 alin.(1) Cod penal se desprind trei criterii generale cu valoare de principiu, și anume: *pedeapsa aplicată infractorului trebuie să fie echitabilă, legală şi individualizată.*

Ca urmare, pedeapsa penală este echitabilă atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea săvârșirii de noi infracțiunii atât de către condamnat, precum şi de alte persoane.

Legalitatea pedepsei impune instanței obligația de a stabili pedeapsa în limitele fixate în Partea Specială şi în strictă conformitate cu dispozițiile Părții Generale a Codului penal.

Individualizarea pedepsei constă în obligația instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară şi suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale şi pedepsei penale.

După această clarificare instanța accentuează că, pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii penale şi pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal şi stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Limitele termenelor de pedeapsă prevăzute în partea specială sunt determinate de încadrarea juridică a faptei şi reflectă gravitatea infracțiunii săvârșite.

Gravitatea acesteia constă în modul şi mijloacele de săvârșire a faptei, de scopul urmărit, de împrejurările în care fapta a fost comisă, de urmările produse sau care s-ar fi putut produce.

Cuantumul pedepsei, în afară de gravitatea infracțiunii săvârșite, se stabilește având în vedere persoana celui vinovat, care include date privind gradul de

dezvoltare psihică, situația materială, familială sau socială, prezența sau lipsa antecedentelor penale, comportamentul inculpatului până sau după săvârșirea infracțiunii, deci este vorba de personalitatea infractorului.

Pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în așa fel încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

În primul rând, Colegiul penal reține că pedeapsa a fost stabilită cu respectarea criteriilor generale de individualizare prevăzute de legea penală, fiind analizate în mod complex atât gravitatea infracțiunii, cât și circumstanțele concrete ale cauzei. Fapta comisă de inculpat nu reprezintă un incident izolat, ci se înscrie într-un comportament violent sistematic, manifestat pe o perioadă îndelungată asupra mai multor membri ai familiei, inclusiv prin acte de intimidare, agresiune verbală și amenințări cu violența fizică. Intensitatea și continuitatea acestor acțiuni relevă un grad sporit de pericol social, ceea ce justifică orientarea instanței către o pedeapsă privativă de libertate.

În al doilea rând, un rol determinant în individualizarea pedepsei îl are personalitatea inculpatului, care se conturează negativ prin prisma antecedentelor penale. Acesta nu se află la prima abatere de la lege, fiind anterior condamnat inclusiv pentru infracțiuni similare, beneficiind chiar de măsuri de clemență, cum ar fi suspendarea condiționată a executării pedepsei. Cu toate acestea, inculpatul nu a valorificat șansele acordate, continuând să comită infracțiuni, inclusiv în perioada de probațiune, ceea ce evidențiază o perseverență infracțională și o lipsă de receptivitate la măsurile neprivative de libertate.

În acest context, instanța de recurs apreciază că aplicarea din nou a unei pedepse cu suspendare, în temeiul art. 90 sau 90^1 Cod penal, ar fi lipsită de eficiență și contrară scopului pedepsei penale. Experiența anterioară demonstrează că asemenea măsuri nu au contribuit la corectarea inculpatului, iar menținerea acestuia în libertate ar genera un risc real de reiterare a comportamentului infracțional.

De asemenea, instanța reține prezența unor circumstanțe agravante relevante, precum comiterea infracțiunii în stare de ebrietate și săvârșirea acesteia asupra mai multor membri ai familiei. Aceste elemente sporesc gravitatea faptei și justifică necesitatea unei reacții penale ferme.

În ceea ce privește circumstanțele invocate de apărare – situația familială dificilă, existența copiilor minori și atitudinea de recunoaștere a vinovăției – instanța constată că acestea au fost deja valorificate de prima instanță prin orientarea pedepsei spre minimul prevăzut de lege. Totuși, ele nu au un caracter excepțional și nu pot prevala asupra pericolului social concret al faptei și asupra riscului evident de recidivă.

Astfel, instanța de recurs reține că, deși inculpatul a manifestat o atitudine procesuală sinceră, recunoscând fapta comisă și colaborând cu organele de urmărire penală, faptul că acesta are acesta deja are 6 copii minori la întreținere aceste circumstanțe nu au un caracter excepțional și nu pot prevala asupra elementelor agravante ale cauzei, mai cu seamă că recunoașterea vinovăției constituie o conduită procesuală firească în contextul probatoriului existent și nu este de natură să diminueze semnificativ pericolul social al faptelor sau riscul de recidivă.

De asemenea, este relevant faptul că pedeapsa stabilită de instanța de fond se situează în limitele legale și chiar tinde spre minimul prevăzut de lege, ceea ce denotă că instanța a dat eficiență circumstanțelor atenuante existente, fără a neglija însă necesitatea realizării scopului pedepsei penale. Or, potrivit principiilor generale ale dreptului penal, pedeapsa trebuie să fie nu doar legală, ci și aptă să asigure restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

Subsecvent, concluzia menținerii pedepsei sub formă de închisoare este bazată și pe prevederile art. 78 alin. (3) Cod penal, potrivit cărora, în cazul în care există circumstanţe agravante se poate aplica pedeapsa maximă prevăzută la articolul corespunzător din Partea specială a prezentului cod. alin. (4) în caz de concurs al circumstanțelor agravante şi celor atenuante, coborârea pedepsei până la minimul sau ridicarea ei pînă la maximul prevăzut la articolul corespunzător din Partea specială a prezentului cod nu este obligatorie.

În această optică, instanța de apel reține că odată ce a constatat în sarcina inculpatului prezența circumstanțelor agravante prevăzute la art. 77 alin. (1) lit. a) și j) Cod penal, existența acesteia prin prisma art. 78 alin. (3) Cod penal permite Colegiului penal de a menține soluția condamnării cu executare reală a pedepsei penale sub formă de închisoare, nefiind astfel posibil de a aplica în speță mecanismele solicitate.

Aferent, Colegiul penal reține că, aplicarea dispozițiilor privind cumulul de sentințe este corectă, întrucât noua infracțiune a fost comisă în perioada de probațiune, ceea ce impune adăugarea parțială a pedepsei anterioare. Instanța de fond a realizat această operațiune într-o manieră echilibrată, stabilind o pedeapsă finală proporțională, fără a depăși limitele rezonabile ale represiunii penale.

Prin urmare, instanța de recurs concluzionează că pedeapsa definitivă aplicată inculpatului este proporțională, necesară și aptă să realizeze scopurile legii penale, respectiv restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni. În aceste condiții, nu există temeiuri legale sau factuale pentru reducerea pedepsei sau modificarea modalității de executare a acesteia.

Distinct de cele menționat supra, Colegiul penal ține a menționa faptul că în adresa Curții de Apel Nord la 20 martie 2026 și 25 martie 2026 au parveni cereri din partea părților vătămate prin care au solicitat admiterea cererii de recurs depusă de apărător, lipsa pretențiilor față de subiectul activ al infracțiunii și aplicarea unei pedepse ca să permită reîntoarcerea acestuia în familie.

Pe fonul dat, analizând cele solicitate de către părțile vătămate, Colegiul penal ține a menționa că doleanțele evidențiate deși sunt circumstanțele utile personalității inculpatului Plahin Pavel totuși aceste nu sunt pe măsură de a genera ameliorarea situația sale penale, ultimul fiind tocmai acel subiect căruia comiterea faptei de violența în familie a devenit deja o îndeletnicire firească, fapt pentru ce cel din urmă urmează deopotrivă a fi sancționat penal cu pedeapsă privativă de libertate.

În aserțiunea dată, Colegiul penal va menține soluția instanței de fond în partea individualizării pedepsei, fiind apreciat că restabilirea echității sociale perturbate prin infracțiune, precum și corectarea inculpatului va putea fi realizată doar prin stabilirea pedepsei închisorii în *cuantumul fixat* de instanța de fond, cu executarea reală a acesteia în penitenciar de tip semiînchis.

Generalizând aspectele invocate, Colegiul penal ajunge la concluzia privind respingerea ca fiind nefondat recursul declarat împotriva sentinței Judecătoriei Ungheni 16 aprilie 2025, menținând sentința atacată fără modificări.

În baza celor expuse și în conformitate cu prevederile art. 449 alin. (1) pct. 1) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal,-

D E C I D E:

Recursul avocatului Lungu Alexandru în interesele inculpatului Plahin Pavel declarat împotriva ***sentinței Judecătoriei Ungheni din 16 aprilie 2025*** în cauza penală privind învinuirea adusă lui **Plahin Pavel** în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 201[1] alin. (2) lit. a) Cod penal, se respinge ca nefondat, sentinţă care se menţine fără modificări.

Decizia este irevocabilă.

Președinte de complet,

Judecător: Judecător: Judecător: